

לשוננו לעם

עורכים: ע' איתן ומ' מדרן

כרך כא, תש"ל

ודאי, אין להניח, שבזמן שקיבלה המלה „ספרות” את המשמעות המעסיקה אותנו בהקשר זה⁴, הייתה לשפה האנגלית השפעה על לשוננו. השפעת הצרפתית, במישרין או בעקיפין, מתקבלת יותר על הדעת. סוף סוף המונח „ספרות יפה” אינו אלא תרגום נאמן של *beles lettres* („בלטריסטיקה”).

4. התצורה ספרות נוצרה, כנראה, בימי הביניים בספרד, ושימשה אז לציון עצם מלאכת הכתיבה. הרבה להשתמש בה ר' יהודה אבן תיבון. המשמעות המודרנית של המלה נתקבלה בראשית תקופת ההשכלה (ועי' במלון בן-יהודה, ערך ספרות).

זאב בן-חיים

שתי הערות

למאמרי „בין עברית לעברית” (לשוננו לעם, קונטרס המאתיים) א. העירני ידידי מר יהודה רצהבי, כי פירושי „אני מרגיש מציאותו, אפילו כשהוא נעדר ממנו” (עמ' 261, הע' 16) אינו מדויק, ואמנם „לא חסרתי ממצאו” הוא תרגום מילולי של לא עדמת וגודה (וכך הלשון בנוסח הערבי המקביל לשומרוני), והערבי הוא מטבע לשון שפירושו „יארִיך ימים” (מילולית: [לואי ש] לא אחסר מציאותו).

ב. העירני ידידי פרופ' ש' אברמסון בעניין, הנאמר בעמ' 270, תוספת, כי הנוסח בזיון שבמשנה תורה להרמב"ם (חובל ומזיק ה, א) נתון בסמ"ג, עשין ע.